

Kitab Daniel - Nomer Saratus Lima Puluh Hiji

Simbolisme Bait Suci: Muka Rusiah-Rusiah Patali Ilahi jeung Kamanusaan

Jeff Pippenger

2024-03-22

Dua iteuk téh di hijikeun babarengan jadi hiji Bait Allah. Opat puluh genep minangka lambang Bait Allah, jeung opat puluh genep taun lah nu misahkeun panawanan karajaan kalér ti panawanan karajaan kidul. Nalika panginjak-injakan ka tempat suci jeung ka balad geus réngsé dina mangsa ahir dina taun 1798, nya éta opat puluh genep taun nu ngahijikeun dua iteuk éta jadi hiji Bait Allah. Ti 723 SM nepi ka 677 SM, Bait Allah diruntuhkeun jeung diinjak-injak. Dina 1798 panginjak-injakan éta réngsé, sarta nepi ka 1844, hiji Bait Allah geus diadegkeun. Di dinya maranéhna kudu jadi hiji bangsa, kalawan hiji raja, sarta eureun tina dosa salalanggengna. Éta téh rencanana, tapi pambrontakan taun 1863 ngadorong rencana éta mundur ka 2001.

Paulus netelakeun gereja minangka awak, sarta Kristus minangka sirah, sarta Paulus ngagunakeun awak minangka lambang daging. Daging jeung awak téh istilah anu silih gentos pikeun Paulus.

Sabab lamun maraneh hirup nurutkeun daging, maraneh bakal paéh; tapi lamun ku Roh maraneh maéhan kalakuan-kalakuan awak, maraneh bakal hirup. Rum 8:13.

Rarancang bait manusa dumasar kana rarancang Bait Allah. Awak, nyaéta Garéja, sarua jeung daging dina bait hiji jalma. Dina bait hiji jalma, pikiran téh sirahna, sedengkeun awak téh dagingna.

Sabab urang téh anggota-anggota tina awak-Na, tina daging-Na, jeung tina tulang-Na. Ku sabab eta saurang lalaki bakal ninggalkeun bapana jeung indungna, sarta bakal ngahiji jeung pamajikanana, jeung duanana bakal jadi saawak. Ieu téh hiji rusiah anu agung: tapi anu ku Kami diucapkeun téh ngeunaan Kristus jeung jamaah. Epesus 5:30–32.

Bait Allah nu ku Yahya diparentahkeun pikeun diukur, nalika sora malaikat katujuh nandaan awalna pagawean pikeun ngarengsekeun rusiah Allah, nyaéta Bait Allah. Ari bait manusa dijieun nurutkeun gambar Bait Allah. Duanana mangrupikeun lambang anu silih-gentos. Musa aya di gunung salila opat puluh genep poé nalika anjeunna dipintonkeun pola anu kudu digunakeun ku anjeunna waktu ngadegkeun Kemah Suci di bumi. Pola éta dicokot tina Bait Allah sawarga.

Kristus nyaéta Bait Suci sawarga, anu dinyatakeun dina daging, sarta Anjeunna ngawakilan pola bait suci manusa, sabab manusa diciptakeun dina gambar-Na. Ku sabab éta, pola bait suci manusa dilambangkeun ku opat puluh genep kromosom.

Bait Allah téh sacara profétis silih-gentos. Ku kituna, Bait Allah anu dipiwarang ku Yohanes pikeun diukur téh ngan ukur diwangun ku dua rohangan, tanpa palataran. Rohangan kahiji ngalambangkeun bait manusa, garéja (pangantén awéwé), bangsa, awak, nyaéta daging. Rohangan kadua ngalambangkeun bait ilahi, pangantén lalaki, raja, sirah, nyaéta pikiran. Jangji tina perjangjian anu langgeng anu dirampungkeun pikeun saratus opat puluh opat rébu dina poé-poé

panungtungan, geus digambarkeun ku dua iteuk dina Yehezkiel pasal tilu puluh tujuh. Eta geus digambarkeun ku bait Yohanes, anu diwangun ku dua rohangan. Eta geus digambarkeun ku wangenan-wangenan husus Paulus ngeunaan rusiah Kristus di jero anu percaya, harepan kamulyaan.

Pagawéan pikeun ngégél saratus opat puluh opat rébu téh nyaéta pagawéan ngahijikeun Kaallahan jeung kamanusaan sacara langgeng. Pagawéan éta diréngsékeun dina mangsa sora Tarompét Katujuh ditiup. Panyatuan éta digambarkeun, padalisan demi padalisan, ku rupa-rupa cara dina Kitab Suci. Pagawéan pangbeneran jeung pangsucian téh mangrupa istilah-istilah téologis pikeun pagawéan éta. Pangbeneran nyaéta pagawéan Kristus salaku Gaganti urang, jeung pagawéan pangsucian nyaéta pagawéan Kristus salaku Tuladan urang. Pangbeneran ngagambarkeun hak urang pikeun sawarga, jeung pangsucian ngagambarkeun kasaluyuan urang pikeun sawarga. Duanana pagawéan éta ditepikeun ka anu percaya ku ayana Roh Suci. Pagawéan éta digambarkeun minangka panulisan hukum Allah dina hate jeung pikiran jalma-jalma anu ditarima kana perjangjian langgeng.

“Pikiran” ngagambarkeun rohangan dina Bait Allah, tempat ayana sirah. Pikiran nyaéta anu disebut kodrat anu leuwih luhur, sabalikna tina daging, anu mangrupa kodrat anu leuwih handap. Pikiran digambarkeun ku pikiran-pikiran urang, sedengkeun daging digambarkeun ku parasaan urang.

Loba ngalaman katugenah anu teu perlu. Maranéhna ngalihkeun pikiranana ti Yesus, tuluy museurkeun teuing kana diri sorangan. Maranéhna ngagedé-gedékeun kasusah-kasusah leutik, sarta nyarita perkara hal-hal anu ngaleuleuskeun hate. Maranéhna salah ku dosa gedé, nya éta ngangluh tanpa perlu kana pituduh-pituduh pangawasa Allah. Sabab sagala anu urang gaduh jeung sagala kaayaan urang, urang ngahutang ka Allah. Anjeunna parantos maparin ka urang daya-daya anu, nepi ka sabagéan, sarupa jeung anu dipiboga ku Anjeunna sorangan; sarta urang kudu digawé kalayan satia pisan pikeun ngamekarkeun daya-daya ieu, lain pikeun nyugemakeun jeung ngagungkeun diri sorangan, tapi pikeun ngamulyakeun Anjeunna.

“Urang teu meunang ngantep pikiran urang dipalingkeun tina kasatiaan ka Allah. Ku jalan Kristus urang bisa, malah kedah, hirup bagja, sarta kedah ngawangun kabiasaan ngadalikeun diri. Malah pikiran-pikiran ogé kedah ditundukkeun kana pangersa Allah, jeung rasaan-rasaan kudu aya dina kadali akal budi jeung agama. Imajinasi urang henteu dipaparinkeun ka urang pikeun diantep liar sarta nurut kana kahayangna sorangan, tanpa aya usaha pikeun nahan jeung ngadisiplinana. Lamun pikiran salah, rasaan ogé bakal salah; jeung pikiran katut rasaan, lamun dihiijikeun, ngabentuk watak moral. Lamun urang mutuskeun yén minangka urang Kristen urang henteu diperyogikeun pikeun nahan pikiran jeung rasaan urang, urang bakal kakeunaan pangaruh malaikat-malaikat jahat, sarta ngondang ayana maranéhna jeung kakawasaanana kana diri urang. Lamun urang nurut kana kesan-kesan urang sarta ngantep pikiran urang ngalir dina jalur curiga, mamang, jeung ngagerendeng, urang bakal teu bagja, sarta hirup urang bakal kabuktian gagal.” Review and Herald, April 21, 1885.

Pikiran jeung rasaan anu ngahiji ngabentuk tabiat moral. Tabiat urang diwangun ku dua kodrat, nyaéta kodrat handap jeung kodrat luhur; pikiran téh mangrupa kodrat anu luhur, jeung lamun

pikiran dina akal disucikeun, rarasaan urang ogé bakal disucikeun. Ieu téh lantaran pikiran mangrupa kodrat pangluhurna anu ngawasaan dua kodrat nu ngabentuk kamanusaan urang. “Kakuatan-kakuatan” anu dirancang minangka bagian tina ayana urang téh, “dina sawatara ukuran,” “sarupa jeung anu” dipiboga ku Kristus, sabab urang diciptakeun dina gambar-Na, jeung urang “kudu bersusah payah kalayan daria pikeun ngamekarkeun” “kakuatan-kakuatan” éta.

Kakuatan-kakuatan anu kaasup kana kodrat anu leuwih luhur, nyaéta kana akal budi manusa, nya éta pangadilan, pangéling-éling, haté nurani, jeung utamana kahayang.

“Loba nu marariksa, ‘Kumaha carana abdi nyerahkeun diri ka Allah?’ Anjeun hoyong nyerahkeun diri ka Mantenna, tapi anjeun lemah dina kakuatan moral, keur katindes ku karaguan, sarta dikawasa ku kabiasaan hirup dosa anjeun. Janji-janji jeung tekad-tekad anjeun ibarat tali tina keusik. Anjeun teu sanggup ngadalikeun pikiran anjeun, dorongan-dorongan anjeun, rasa kanyaah anjeun. Pangaweruh ngeunaan janji-janji anjeun anu geus dilanggar jeung ikrar-ikrar anu geus dipungkir ngaleuleuskeun kayakinan anjeun kana kaikhlasan anjeun sorangan, sarta ngajadikeun anjeun ngarasa yén Allah moal tiasa nampi anjeun; tapi anjeun teu kudu putus asa. Nu kudu kaharti ku anjeun nyaéta kakuatan sajatina tina kahayang. Ieu téh kakuatan nu maréntah dina kodrat manusa, nyaéta kakuatan pikeun mutuskeun, atawa pikeun milih. Sagalana gumantung kana laku lampah kahayang anu bener. Kakuatan pikeun milih parantos dipaparinkeun ku Allah ka manusa; éta jadi bagian maranéhna pikeun ngagunakeunana. Anjeun teu tiasa ngarobah haté anjeun, anjeun teu tiasa ku diri sorangan maparin rasa kanyaahna ka Allah; tapi anjeun tiasa milih pikeun ngawula ka Mantenna. Anjeun tiasa masrahkeun kahayang anjeun ka Mantenna; lajeng Mantenna bakal damel di jero anjeun, boh pikeun mikahayang boh pikeun ngalakonan nurutkeun pangersa-Na anu saéna. Ku kituna sakabéh kodrat anjeun bakal dibawa dina pamaréntahan Roh Kristus; rasa kanyaah anjeun bakal dipuseurkeun ka Mantenna, pikiran-pikiran anjeun bakal saluyu jeung Mantenna.

“Pangéling kana kahadéan jeung kasucian téh bener sajawuh éta; tapi upama eureun ngan nepi ka dinya, éta moal aya gunana. Loba jalma bakal leungit bari ngarep-ngarep jeung mikahayang jadi urang Kristen. Maranéhna teu nepi ka titik nyerahkeun kahayangna ka Allah. Maranéhna ayeuna can milih jadi urang Kristen.

“Ku ngaliwatan ngagunakeun kahayang kalawan bener, sakabéh robahna bisa kajadian dina kahirupan anjeun. Ku nyerahkeun kahayang anjeun ka Kristus, anjeun ngahijikeun diri jeung kakawasaan anu aya di luhur sagala kapamingpinan jeung kakawasaan. Anjeun bakal meunang kakuatan ti luhur pikeun ngajaga anjeun tetep teguh, sarta ku kituna, ngaliwatan pasrah anu tuluy-tumuluy ka Allah, anjeun bakal dipaparin kamampuhan pikeun hirup dina kahirupan anu anyar, nya éta kahirupan iman.” Steps to Christ, 47, 48.

Kakuatan pangersa téh mangrupa “kakuatan pamaréntah” dina tabiat manusa, sarta anu maréntah aya dina rohangan Bait Allah manusa anu ngahiji “jeung kakuatan anu ngaleuwihan sagala kapamimpinan jeung kakawasaan.” Tempat lumangsungna ngahijina Katuhanan jeung kamanusaan dina Bait Allah manusa téh mangrupa benteng jiwa. Unggal manusa miboga benteng, sarta éta benteng boh dicicingan ku Kristus, boh ku musuh agung Kristus.

“Lamun Kristus nyekel jeung ngawasaan benteng jiwa, manusa téh jadi ngahiji jeung Mantenna. Jeung sing saha anu ngahiji jeung Kristus, ngajaga kasatunggalanana jeung Mantenna, ngangkat Anjeunna jadi Raja dina hate, sarta nurut kana parentah-parentah-Na, bakal salamet tina jebakan-jebakan si jahat. Ngahiji jeung Kristus, manéhna ngumpulkeun ka dirina rahmat-rahmat Kristus, sarta ngahaturkeun kakuatan, kamampuhan, jeung daya pikeun Gusti dina ngarebut jiwa-jiwa ka Anjeunna. Ku gawé babarengan jeung Jurusalamet, manéhna jadi pakakas anu ku Allah dipaké pikeun damel. Tuluy nalika Iblis datang, sarta narékahan pikeun ngawasaan jiwa éta, manéhna manggihan yén Kristus geus ngajadikeun anjeunna leuwih kuat batan jalma kuat anu pakarang.” Review and Herald, December 12, 1899.

Bénténg jiwa téh nyaéta haté jeung pikiran manusa. Jangji perjangjian anyar netelakeun tilu jangji utama pikeun nu percaya. Manéhna dijangjikeun bakal miboga hiji tanah pikeun dicicingan, sakumaha Taman Éden téh pikeun Adam jeung Hawa, anu saterusna ngalambangkeun tanah jangji pikeun perjangjian-Na jeung Israil baheula, anu saterusna deui ngalambangkeun tanah rohani anu mulya pikeun Israil rohani, jeung anu katilu-tigana méré kasaksian, garis demi garis, kana jangji ngeunaan bumi anu dijadikeun anyar, pikeun jalma-jalma anu ngéléhkeun sakumaha Anjeunna ngéléhkeun.

Nalika Adam jeung Hawa dosa, maranéhna “dipencarkeun” kaluar ti Taman Éden salila “tujuh kali”, sarta sanggeus tujuh miléniumlah bumi dijadikeun anyar, jeung Taman Éden dipulihkeun deui. Dipencarkeunana Israél baheula salila “tujuh kali” téh ditipologikeun ku dipencarkeunana Adam jeung Hawa. Pajangjian ngajangjikeun hiji tanah pikeun dicicingan, jeung éta téh jangji ngeunaan Éden anu dipulihkeun deui. Dipaparkeunana tempat suci jeung balaréa ngagambarkeun ngagedéanana dosa sacara progresif di jero kulawarga manusa anu dimimitian ku dosa Adam.

Dua jangji séjén tina perjangjian téh nya éta yén jalma-jalma anu satia bakal narima awak anu anyar jeung pikiran anu anyar, nya éta pikiran Kristus. Awak téh nya éta daging, sipat handap, sarta dina patalina jeung Kristus, éta téh garéja. Pikiran téh sipat anu leuwih luhur; éta anu ku Sister White diidentifikasi minangka “benteng jiwa.” Paulus kalayan écés ngajarkeun yén urang narima pikiran Kristus dina mangsa urang narima sarat-sarat injil, nya éta nalika urang dibenerkeun. Anjeunna ogé ngajarkeun yén urang moal narima awak anu anyar jeung dimulyakeun nepi ka Mangsa Kadatangan Kadua.

Titenan, Kami némbongkeun hiji rasiah ka maranéh; urang moal saré kabéh, tapi urang kabéh bakal dirobah, dina sakeudeung, dina sakiceup panon, dina waktu tarompét panungtungan; sabab tarompét bakal disada, jeung jalma-jalma paéh bakal dihudangkeun dina kaayaan teu bisa binasa, sarta urang bakal dirobah. Sabab anu bisa binasa ieu kudu ngagem anu teu bisa binasa, jeung anu fana ieu kudu ngagem anu langgeng hirup. Jadi, lamun anu bisa binasa ieu geus ngagem anu teu bisa binasa, jeung anu fana ieu geus ngagem anu langgeng hirup, mangka bakal kajadian kecap anu geus tinulis, Paéh ditelek ku kameunangan. Hé paéh, di mana peurihna maneh? Hé kubur, di mana kameunangan maneh? Peurihna paéh téh dosa; jeung kakuatan dosa téh hukum. 1 Korinta 15:51–56.

Hiji doktrin, anu ceuk Yohanes nganyatakeun yén jalma-jalma anu percaya kana ajaran sesat saperti kitu téh antikristus, ngedalkeun yén Kristus henteu kungsi narima hiji badan anu tunduk

kana balukar dosa anu geus mimiti mangaruhan kulawarga manusa ti saprak dosa Adam.

Sareng unggal roh anu henteu ngaku yén Yesus Kristus parantos sumping dina daging, éta lain asalna ti Allah; sarta ieu téh roh antikristus anu ku maraneh parantos kadéngé bakal datang; malah ayeuna kénéh ogé geus aya di dunya. 1 Yohanes 4:3.

Anggur Babilon (antikristus) anu ngajarkeun “Immaculate Conception”, ngaku yén Maryam dijadikeun sampurna, sakumaha Adam jeung Hawa saméméh dosa, supaya kalahiran Yesus dumasar kana hiji konsepsi kaallahan (Roh Suci), jeung kamanusaan anu sampurna (Maryam). Doktrin palsu ngeunaan Immaculate Conception téh lain nujul kana iraha Yesus dikandung dina rahim Maryam, tapi kana kumaha Maryam dikandung kalayan kasampurnaan Adam jeung Hawa. Ngusulkeun yén daging anu ku Kristus dicangking ka diri-Na nalika Anjeunna sumping pikeun nebus manusa téh daging anu tanpa dosa, anu henteu ngandung pangaruh turunan, nyaéta hiji ajaran antikristus.

Sabab loba tukang nipu geus asup ka dunya, nya éta anu teu ngaku yén Yesus Kristus geus sumping dina daging. Ieu téh tukang nipu jeung antikristus. 2 Yohanes 1:7.

Nalika Kristus dihudangkeun tina maot, ilham kalawan taliti nétélakeun yén Anjeunna dina waktu éta parantos ngagaduhan awak anu dimulyakeun. Hudangna-Na ngalambangkeun hudangna jalma-jalma saleh dina Kadatangan anu Kadua, sarta di dinya urang narima jangji perjangjian ngeunaan awak anu anyar.

Waktuna geus nepi pikeun Kristus munggah ka tahta Rama-Na. Salaku Nu meunang kameunangan ilahi, Anjeunna rék mulang bari mawa tanda-tanda kameunangan ka palataran sawarga. Saméméh pupus-Na Anjeunna geus ngadawuh ka Rama-Na, “Kami parantos ngarampungkeun padamelan anu dipasrahkeun ku Anjeun ka Kami pikeun dilakonan.” Yohanes 17:4. Sanggeus kabangkitan-Na, Anjeunna tetep heula di bumi salila sawatara waktu, supaya murid-murid-Na jadi wawuh ka Anjeunna dina awak-Na anu geus hudang tina pupus sarta dimulyakeun. Ayeuna Anjeunna parantos siap pikeun pamitan. Anjeunna parantos netepkeun kanyataan yén Anjeunna téh Jurusalamet anu hirup. Murid-murid-Na henteu perlu deui ngahubungkeun Anjeunna jeung kuburan. Maranéhna tiasa ngémutan Anjeunna salaku anu dimulyakeun di payuneun jagat sawarga.” *The Desire of Ages*, 829.

Janji perjangjian, nyaéta ngeunaan hiji tanah pikeun dicicingan, bakal kacumponan dina bumi anu dijadikeun anyar, nalika Éden dipulihkeun jeung “tujuh kali” (tujuh rébu taun), panyebaran umat manusa ti Adam anu kahiji, geus réngsé. Janji perjangjian ngeunaan awak anu anyar jeung dimulyakeun dipasihkeun dina Kadatangan Kadua, dina sakiceup panon.

“Carita Bétléhém téh hiji jejer anu moal aya béakna. Dina éta carita kasumput ‘jero kabeungharan, boh hikmat boh pangaweruh Allah.’ Rum 11:33. Urang kagum kana kurban Jurusalamet anu ngagentos tahta sawarga ku kandang, sarta pasamoan jeung para malaikat anu nyembah ku sasatoan di kandang. Kareueus jeung rasa cukup ku diri manusa kajoragkeun ku ayana Anjeunna. Tapi ieu kakara awal tina pangdeudeul-Na anu ajaib. Pikeun Putra Allah nyandak kodrat manusa ogé bakal jadi panghandap-handap anu ampir taya watesna, sanajan dina mangsa Adam masih nangtung dina kasucianana di Éden. Tapi Yesus narima kamanusaan

nalika bangsa manusa geus dileuleuskeun ku opat rébu taun dosa. Saperti unggal anak Adam, Anjeunna narima balukar tina jalan gawéna hukum agung katurunan. Naon éta balukar katingali dina sajarah karuhun-karuhun-Na salila hirupna di bumi. Anjeunna sumping jeung katurunan anu kitu pikeun milu ngarasakeun kasedihan jeung panggoda urang, sarta méré ka urang conto hirup anu tanpa dosa.” The Desire of Ages, 48.

Nalika hiji jalma nyumponan sarat-sarat Injil, dina waktu éta kénéh manéhna narima pikiran anu anyar, nya éta pikiran Kristus; ari awak, atawa sakumaha ku Paulus ogé disebut daging, robahna dina Kadatangan Kadua. Kodrat handap, anu diwangun ku parasaan, henteu dipiceun dina waktu tobat. Éta parasaan, anu mangrupa salah sahiji bagian tina tabiat moral, tetep aya nepi ka Kadatangan Kadua. Éta parasaan ngagambarkeun sistem émosi, anu pakait jeung sistem hormonal. Éta ogé ngagambarkeun indra-indra anu pakait jeung sistem saraf. Sakabéh unsur dina kodrat handap manusa anu kaasup kana parasaan, kabagi kana dua golongan dasar. Hiji rupa parasaan nyaéta kacenderungan-kacenderungan anu diwariskeun ti karuhun urang, sedengkeun rupa-rupa parasaan séjénna nyaéta kacenderungan-kacenderungan anu dipiara ku urang sorangan ngaliwatan pilihan-pilihan urang.

Sababaraha kacenderungan warisan téh ngan saukur bagian tina rarancang kamanusaan, jeung sababaraha rupa kacenderungan warisan téh pikeun ngalakonan kajahatan. Rupa-rupa rasa anu dipiara téh nya éta anu urang wangun ku pilihan urang sorangan, sedengkeun kacenderungan warisan téh diturunkeun ku “hukum gedé katurunan.”

Yesus “nampa kamanusaan nalika ras manusa geus dileuleuskeun ku opat rébu taun dosa. Saperti unggal anak Adam, Anjeunna nampa hasil-hasil tina jalanana hukum agung turunan. Naon ieu hasil-hasil téh dipintonkeun dina sajarah karuhun-karuhun-Na salila hirup di bumi. Anjeunna sumping kalayan turunan anu kitu pikeun babarengan ngarasakeun kasedihan jeung panggoda urang, sarta pikeun maparin ka urang conto kahirupan anu tanpa dosa.” Kalayan hasil-hasil tina opat rébu taun jalanana hukum agung turunan, Yesus salawasna nahan kacenderungan-kacenderungan éta dina pangawasa ku ngalaksanakeun pangersa-Na, sarta Anjeunna teu kungsi sakali ogé milu miara rasa-rasa anu dosa.

Upami Isa narima hiji raga manusa, sakumaha dilambangkeun ku Adam jeung Hawa saméméh maranéhna dosa, tanpa narima balukar tina kalemahan kamanusaan anu geus kajadian salila leuwih ti opat rébu taun karuksakan, mangka Anjeunna moal nyadiakeun hiji Tuladan ngeunaan kumaha unggal anak Allah bisa nungkulan.

Urang baris neraskeun ieu panalungtikan dina artikel salajengna.

Loba jalma nganggap yen papaséaan antara Kristus jeung Sétan ieu henteu miboga patalina anu husus jeung kahirupan maranéhna sorangan; ku sabab éta, pikeun maranéhna ieu ngan saeutik waé matak dipikaresep. Tapi di jero wewengkon unggal haté manusa, pasulayan ieu terus diulang. Teu kungsi aya saurang ogé ninggalkeun barisan kajahatan pikeun ngabakti ka Allah tanpa nyanghareupan serangan-serangan Sétan. Pangbibita anu dilawan ku Kristus téh nya éta pangbibita anu ku urang kacida héséna pikeun ditahan. Eta dipaksakeun ka Anjeunna dina darajat anu leuwih jauh gedéna, sakumaha sipat-Na leuwih unggul ti sipat urang. Kalawan

beurat anu pikasieuneun tina dosa-dosa dunya nanggung ka Anjeunna, Kristus tahan dina pangbuktian ngeunaan napsu, ngeunaan kanyaah ka dunya, jeung ngeunaan kanyaah kana pintonan diri anu ngabalukarkeun kana kalalaworaan. Ieu téh godaan-godaan anu kungsi ngéléhkeun Adam jeung Hawa, sarta anu kitu gampilna ngéléhkeun urang.

“Sétan geus nunjuk kana dosa Adam minangka bukti yén hukum Allah téh teu adil, sarta teu mungkin diturut. Dina kamanusaan urang, Kristus kudu nebus kagagalan Adam. Tapi waktu Adam diserang ku nu ngagoda, can aya hiji-hijina pangaruh dosa anu tumiba ka dirina. Anjeunna nangtung dina kakuatan kamanusaan anu sampurna, miboga kasampurnaan tanaga pikiran jeung awak. Anjeunna dikurilingan ku kamulyaan Éden, sarta sapopoé hirup dina paguyuban jeung mahluk-mahluk sawarga. Henteu kitu kaayaan Yesus waktu Anjeunna asup ka tanah gurun pikeun nyanghareupan Sétan. Salila opat rébu taun, umat manusa geus terus ngalaman kamerosotan dina kakuatan jasmani, dina daya pikiran, jeung dina ajén moral; jeung Kristus nyandak kana diri-Na kalemahan-kalemahan kamanusaan anu geus ruksak. Ngan ku jalan kitu Anjeunna tiasa nyalametkeun manusa ti jero panghandapna tina kaayaan hina maranéhna.”

“Loba ngaku yén mustahil Kristus éléh ku panggoda. Lamun kitu, Anjeunna moal bisa ditempatkeun dina kalungguhan Adam; Anjeunna moal bisa meunangkeun kameunangan anu gagal kahontal ku Adam. Lamun dina harti naon waé urang miboga peperangan anu leuwih beurat tibatan anu kaalaman ku Kristus, mangka Anjeunna moal sanggup nulungan urang. Tapi Jurusalamet urang nyandak kamanusaan, jeung sagala kalemahanana. Anjeunna nyandak kodrat manusa, kalayan kamungkinan pikeun nyerah kana panggoda. Teu aya naon-naon anu kudu urang tanggung anu ku Anjeunna tacan kaalaman.”

“Ka Kristus, sakumaha ka pasangan suci di Éden, napsu kana pangan téh jadi dasar tina godaan gedé anu kahiji. Pas pisan di tempat karuksakan dimimitian, di dinya kénéh pagawéan panebusan urang kudu dimimitian. Sakumaha ku nurutan napsu Adam ragrag, kitu deui ku mungkir kana napsu Kristus kudu meunangkeun kameunangan. ‘Sanggeus Anjeunna puasa opat puluh poé opat puluh peuting, ahirna Anjeunna lapar. Tuluy nu ngagoda sumping ka Anjeunna, sarta ngandika, Lamun Anjeun téh Putra Allah, parentahkeun supaya batu-batu ieu jadi roti. Tapi Anjeunna ngawaler, saur-Na, Geus aya tulisan: Manusa moal hirup ku roti wungkul, tapi ku unggal pangandika anu kaluar tina sungut Allah.’”

“Ti mangsa Adam nepi ka mangsa Kristus, nyugemakeun diri sorangan geus nambahan kakawasaan napsu jeung kahayang, nepi ka éta ampir miboga kakawasaan nu taya watesna. Ku kituna manusa geus jadi hina jeung kaserang panyakit, sarta tina dirina sorangan maranéhna mustahil meunangkeun kameunangan. Pikeun kapentingan manusa, Kristus meunang ku cara nahan ujian anu pangbeuratna. Demi urang, Anjeunna ngalaksanakeun pangawasaan diri anu leuwih kuat tibatan lapar atawa pati. Jeung dina kameunangan anu kahiji ieu kaasup perkara-perkara séjén anu asup kana sagala papacangan urang ngalawan kakawasaan poék.”

The Desire of Ages, 117.